

מ"ת (ראשון לציון) 49397-07-16 - מדינת ישראל נ' חוסין אזברגה

מ"ת (ראשון-לציון) 49397-07-16 - מדינת ישראל נ' חוסין אזברגה שלום ראשון-לציון

מ"ת (ראשון-לציון) 49397-07-16

תיק חיצוני: 223209/2016

מדינת ישראל

נגד

חוסין אזברגה (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[04.05.2017]

כבוד השופט אייל כהן

החלטה

בפני בקשות, האחת מטעם המדינה, בה מבוקש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים והאחרת- מטעם המשיב, בה עותר הוא לביטול כלל התנאים המגבילים.

קורותיו של הליך זה חריגות במידת מה. בתמצית אציין כי מלכתחילה יוחס למשיב כתב אישום המייחס לו 13 אישומים שענינם מעורבותו בגניבת רכבים והברחתם לשטחי האזור, כמו גם שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד. נמצאה חולשה ראייתית משמעותית ביותר באשר ל- 11 מן האישומים. המשיב נעצר עד תום ההליכים בהתאם להחלטת כב' השופט קלייטמן מיום 31.8.16. החלטת כב' השופט קלייטמן ניתנה לאחר הליך שבו נדרשו שני מותבים שונים, בנוסף אליו, לענינו של המשיב ואף התקבלו שני תסקירים. המשיב ערר על החלטה זו וביום 12.9.16 נדחה הערר (עמ"ת 2103-09-16 אזברגה נ' מדינת ישראל, מיום 12.9.16).

ביום 27.9.16 התייצבו הצדדים בפניי, במסגרת הליך המעצרים והודיעו על כי הגיעו לידי הסכמה לפיה המשיב יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן, בו נמחקו חלק מן האישומים שיוחסו לו. כחלק מאותה הסכמה, התבקש כי יומר מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. בהתאם, הורשע המשיב על פי הודאתו בפניי, בכתב האישום המתוקן. הוריתי כמבוקש על מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני, בבית משפחתו שבקלנסוואה כמו גם בתנאים נוספים.

ביום 23.11.16 התייצב המשיב באולמי עם סנגור חדש, עו"ד בלומנפלד, אשר החליף בתפקידו את בא כוחו הקודם, עד לאותו שלב. הסנגור הודיע כי בכוונת המשיב לבקש כי יותר לו לחזור בו מהודייתו ולבטל את ההסדר בין הצדדים, על כל המשתמע מכך. התביעה התנגדה לבקשה זו. ביום 12.1.17 התקיים דיון בבקשה, לאחריו נדחה התיק לעיון ומתן החלטה. עם זאת, ביקשתי את התייחסות הצדדים להצעה אותה העליתי בפניהם. בהתאם לאמור, ביום 17.1.17 הודיעה המבקשת בכתב כי היא מקבלת את בקשת המשיב להתיר לו לחזור בו מהודייתו.

המבקשת הגישה בקשה לעיון חוזר, בה ביקשה להשיב המצב הקודם על כנו ולהורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים. ביום 8.2.17 ביטלתי את הכרעת הדין. כתב האישום המקורי שב על כנו. עוד באותו מועד, התקיים דיון בבקשה למעצר המשיב. בתום הדיון מצאתי להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. עם זאת, לאור שהיית המשיב בתנאי איזוק משך חודשים ועל רקע קורות ההליך, באופן חריג ביותר, נעתרתי לבקשת ההגנה ועיכבתי את ביצוע החלטתי, לצורך הגשת ערר, בהסתמך על בש"פ 3396/97 מדינת ישראל נ' גוזלן (מיום 13.6.97). המשיב ערר על החלטתי זו. כב' בית המשפט המחוזי קיבל את הערר, בקבעו כי חלו תמורות חיוביות באורחותיו של המשיב בעת תקופת היותו עצור בתנאי איזוק וכי יש לקבל תסקיר על אודותיו בטרם החלטה בדבר מעצרו עד לתום ההליכים (עמ"ת 21932-02-17 מחוזי מרכז, אזברגה נ' מדינת ישראל, מיום 10.2.17). המשיב נותר עצור בתנאי איזוק אלקטרוני.

בתסקיר מיום 16.3.17 ציין שירות המבחן, בין היתר, כי לדברי המשיב חדל הוא במהלך החודשים האחרונים מלהמר וכי הוא חש את המחירים הגבוהים שמשלם כיום. עוד צוין כי המשיב מתקשה לבחון את הבעייתיות שבהתנהלותו וכי טרם השתלב בטיפול. משכך, הערכת שירות המבחן היא, כי לא חלה הפחתה של ממש בסיכון למעורבות עבריינית חוזרת. עם זאת, לאור שמירת המשיב על התנאים המגבילים עד כה (למעט שתי הפרות לא משמעותיות), וההרתעה שחוה מן המעצר ומעצרו באיזוק, העריך השירות כי אלה מסמנים עבורו גבול ברור ומוחשי והולמים את הסיכון במצבו.

ביום 13.4.17 הודיעה המבקשת פעם נוספת על תיקון כתב האישום המקורי, הפעם בדרך של מחיקת 11 אישומים. משכך, מואשם המשיב כעת בשני אישומים בלבד. עם זאת יש לציין כי למצער במישור ההליך שבפניי לא חל כל שינוי מהותי, שכן ההחלטות שנתקבלו כמצוין מעלה התבססו כולן, למעשה, על יסוד ההנחה בדבר העדר ראיות או חולשה משמעותית בהן, בכל הנוגע לאותם 11 אישומים שנמחקו.

משכך, מואשם המשיב כעת, באישום הראשון, בקשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא ושיבוש מהלכי משפט. בתמצית ייאמר כי על פי אישום זה, נגנב רכב מרשות בעליו, בראשון לציון, ע"י אלמונים. בסמוך לכך, ביום 19.7.16, קשר המשיב קשר עם קטין ועם תושב האזור בשם מוחמד עזאם (להלן: "מוחמד"), להעביר את הרכב לשטחי האזור. בהתאם לקשר ולשם קידומו, פגשו השלשה באחרים אשר העבירו את הרכב לידיהם. המשיב והקטין נהגו ב"רכב מוביל", לאחריו נהג מוחמד ברכב הגנוב. כאשר הבחינו כי המשטרה דולקת אחריהם, התקשר המשיב למוחמד והורה לו שלא להפלילו.

בהתייחס לאישום השני, מואשם המשיב באיומים, תקיפה סתם והטרדת עד. נטען כי ביום 28.7.16, בתא המעצר שבבית משפט השלום בראשל"צ, תקף המשיב את מוחמד במכת אגרוף בפניו ואף היכה אותו בידיו באמצעות אזיקיו. באותן נסיבות השמיע באזניו דברי איום לפיהם אם יפלילו, ידאג המשיב להרוג אותו ואת משפחתו. לאחר דיון שהתקיים בעניינו, שב המשיב והטריד את מוחמד, באמירות שונות ובאיומים לפיהם חבריו של המשיב בכלא ישפכו עליו שמן רותח.

ביום 30.4.17 התקיים דיון בבקשות מושא החלטתי זו, במהלכו שבו הצדדים על עמדותיהם, מי למעצר ממשי ומי לביטול התנאים המגבילים. עוד במהלך הדיון שמעתי את המפקח-אבי המשיב, במסגרת בקשה חלופית של ההגנה להורות על שינוי התנאים הקיימים באופן שבו יבוטל המעצר באיזוק ויותר למשיב לעבוד בעסק של שטיפת מכוניות ופנצ'ריה בקלנסווה, בפיקוח האב, הוא בעליו של אותו עסק.

הצדדים היו מאוחדים שניהם בכך שאין טעם וצורך בקבלת תסקיר נוסף בעניינו של המשיב.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים והתרשמתי ישירות מן המפקח, אבי המשיב, מצאתי לדחות את בקשות הצדדים ולהותיר לעת הזו את התנאים הקיימים על כנם.

באשר לבקשת המבקשת, סבורני כי אין הצדקה של ממש להורות בעת הזו על מעצר המשיב עד תום ההליכים, מאחרי סורג ובריו.

המשיב שבפני נעדר עבר פלילי. המשיב היה עצור כאמור משך מספר שבועות והחל מיום 27.9.16, עצור הוא בתנאי איזוק אלקטרוני, קרי מזה למעלה משבעה חודשים. אמנם, לאחר ביטול הכרעת הדין סברתי כי יש להשיב המצב המקורי על כנו ולהורות מחדש על מעצר ממשי, כמפורט מעלה. עם זאת, מצאתי גם-בהתקיים הנסיבות החריגות דלעיל-להורות באופן חריג על עיכוב ביצוע החלטתי. יתרה מכך, ערר המשיב התקבל למעשה, ולו במובן זה שכב' בית המשפט המחוזי מצא להותירו בתנאי איזוק למצער עד לקבלת תסקיר.

שירות המבחן המליץ, כאמור לעיל, להותיר את המשיב בתנאי איזוק. מעת ההחלטה בערר חלפו כשלושה חודשים נוספים. אין חולק כי המשיב לא הפר תנאים (למעט שתי הפרות זניחות). בשל מכלול נתונים אלה סבורני כי אין מקום בעת הזו, בשים לב לחלוף הזמן, להורות על מעצרו מאחרי סורג ובריו. אמנם המשיב אינו משתלב בטיפול ועם זאת לא אוכל לזקוף את הדבר לחובתו, בשים לב כי עומדת לו חזקת החפות ובהינתן כי המשיב אינו מודה במיוחד לו. באשר לבקשת המשיב, בדין צמצם הסניגור במהלך הדיון את בקשתו ועתר לאפשר למשיב יציאה לעבודה.

ככלל, סבורני כי ניתן בעת הזו, בהתקיים התנאים המתאימים, להורות על ביטול המעצר בתנאי איזוק ולאפשר את יציאת המשיב לעבודה, בפיקוח הדוק. המשיב אב לקטינות אשר עול פרנסתן עליו. מזה מספר חודשים אין הוא עובד למחייתו. החשיבות שביציאה לעבודה ברורה מאליה, כל עוד אין היא באה על חשבון האינטרס הציבורי.

עם זאת, איני סבור כי ראוי לאפשר את יציאת המשיב לעבודה במקום העבודה. המשיב מואשם כאמור בעבירות שעניינן גניבת רכב והברחתו לשטחי האזור, באופן המלמד על ביצוע העבירות בצוותא, בתחכום-מה, תוך שיבוש מהלכי משפט ולאחר כל אלה-אלימות שהופנתה לכאורה כלפי אותו מוחמד, אגב איומים עליו והטרדתו.

מקום העבודה המוצע הוא עסק לשטיפת רכבים. קיימת לטעמי זיקה בעייתית, ולו פוטנציאלית, בין עבודה מסוג זה לבין עיקר העבירות בהן מואשם המשיב והמסוכנות העולה ממנו לרכוש הציבור. עסק לשטיפת רכבים מטבעו וטיבו אינו מהווה מקום סגור, אלא מקום פתוח שהפיקוח בו על המשיב מוגבל הוא. לעסק כאמור מגיעים כל העת אנשים שונים וקיים חשש מובנה כי בכך ייחשף המשיב לגורמים שוליים, שעיסוקם בעבירות מעין אלה.

משכך, אני מוצא לנכון לדחות את בקשתו זו של המשיב.

המשיב יוותר לעת עתה בתנאים הקיימים. ככל שימהר המשיב להציע מקום עבודה חלופי, שיש בו כדי להבטיח פיקוח צמוד, אבחן בחיוב בקשה מעין זו, בשים לב לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ובשים לב לצורך הממשי בפרנסת המשיב את בנותיו.

אשר על כן, שתי הבקשות נדחות בזה.

כמבוקש ע"י הצדדים, מפורסמת החלטתי זו ב"נט המשפט", ללא דיון. המזכירות תעביר העתק החלטתי זו למבקשת, באמצעות פקסימיליה.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ז, 04 מאי 2017, בהעדר הצדדים.